

A hétpecsétes könyv

„Ki érti Istent? Titkos terveit? (...) Ki érti Isten titkos útjait!” Mécs László egyik legnépszerűbb versében teszi föl ezt a kérdést. A történet szerint egy gyerekmajálist mosott el az eső. Jelentéktelen apróság, mondhatjuk rá, és óvhatunk attól, hogy az élet minden apró eseményébe Istent rángassuk bele. Valójában azonban a hívő ember legsúlyosabb kérdése tolul fel akkor, amikor csapások érik az életében: hogyan engedheti meg ezt a jó Isten? nem jámbor szólam-e a Gondviselés emlegetése? Hiszen mindnyájunk életében fordultak elő érthetetlen (és elfogadhatatlan?!) események, adódtak olyan megmagyarázhatatlan tragédiák, fájdalmas vagy éppen örömteli helyzetek, amelyeknek értelmét, okát és célját sem akkor, sem később nem láttuk be. Ilyenkor nagyon nehéznek bizonyult beletörődni abba, hogy a jó és hatalmas Isten gondot visel ránk. Ha másként alakulnak az események, mint ahogy mi szeretnénk: nem értjük Isten szándékait.

Szent István ünnepe magyar történelmünket idézi meg. Egy évezred után ebben is megannyi kérdőjel. Költők és történészek, gondolkodók és államférfiak hányszor próbáltak magyarázatot adni a magyar történelem „zivataros századaira”. Miért alakult így a magyarság történelme, miért ment át annyi hanyattatáson, miért lett könnyebb a sorsa annyi más országnak, nemzetnek, mint nekünk? (Azokra persze nemigen gondolunk, akiknek mérhetetlenül nehezebb sors jutott osztályrészül!)

Hányszor halljuk, hogy egy-egy esemény objektív értékeléséhez még hiányzik a kellő történelmi távlat. Mire viszont elég távolra jutunk a történésektől, addigra gyakran már fölösleges kíváncsiságnak bizonyul a kutatás. A Szentírás utolsó írása, a Jelenések könyve szól egy hétpecsétes könyvtekercsről: ez a könyv tartalmazza Isten örök tervét az emberekkel, és adja meg a kulcsot a történelem megfejtéséhez. János szerint egyedül a „megölt Bárány” méltó arra, hogy majd a végső beteljesüléskor feltörje a történelem hétpecsétes könyvét. A megölt Bárány, aki Isten létére végigélt egy titkokkal, fájdalommal és örömmel teli emberéletet, majd halálával legyőzte a bűnt és a halált, és fölemelte a világot az örök szeretet és boldogság életébe. Akkor majd megoldódik minden rejtély, kisimul minden fájdalom. „A bárány az, ki nem fél közülnk, / egyedül ő, a bárány, kit megölték. / Végigkocog az üvegtengeren / és trónra száll. És megnyitja a könyvet” (Pilinszky János).

Vajon milyen lesz az, amikor felnyílik a történelem hétpecsétes könyve? Akár a kozmoszé, akár az emberiségé vagy éppen Magyarországé, akár a saját életünké.